

RS

نقش کوبا در انتخابات
ریاست جمهوری آمریکا

سال ۲۰۲۰ که جو بایدن کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری خود را راه‌اندازی کرد، وعده داد که بخش عمده‌ای از سیاست باراک اوباما، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا، مبنی بر عادی‌سازی روابط با کوبا را ادامه دهد. اما دموکرات‌ها شکست بزرگی در فلوریدا خوردند.

بخشی از دلیل آن چرخش رای‌دهندگان کوبایی-آمریکایی به سمت راست بود. این چرخش باعث شد با وجود بحران‌های شدید بشردوستانه کاخ سفید بایدن تمایلی به لغو تحریم‌های شدید اقتصادی که دونالد ترامپ بر این جزیره اعمال کرده بود، نداشته باشد. حوزه سیاست خارجی هم دستاوردی نداشته است.

تحریم‌های ترامپ-بایدن بزرگترین بحران مهاجرت را از سال ۱۹۵۹ تسهیل کرد و در ۲ سال گذشته نزدیک به ۵۰ هزار کوبایی وارد ایالات متحده شدند. تحریم‌ها متحدان اروپایی و آمریکای لاتین را خشمگین کرد، کوبا را به رقبای جهانی آمریکا یعنی روسیه و چین، نزدیک‌تر کرد و هیچ کاری برای بهبود وضعیت حقوق بشر یا چشم‌انداز گشایش دموکراتیک انجام نداد. این‌ها تبعات سیاست خارجی‌ای است که به چالش سیاسی داخلی تبدیل شده است.

در طی سال‌ها کشورهای معدودی به اندازه کوبا در انتخابات ایالات متحده نقش داشته‌اند. از اولین کارزار انتخاباتی پس از پیروزی انقلاب ۱۹۵۹ تا رقابت در سال ۲۰۲۰، نامزدها این مسئله را مطرح کرده‌اند تا یا از رقیب خود انتقاد کنند که رویکرد نرمی در سیاست خارجی دارد یا بتوانند در صحن رقابت ایالت فلوریدا نظر رای‌دهندگان کوبایی-آمریکایی را به خود جلب کنند.

در سال‌های انتخاباتی، ساکنان کاخ سفید یا تحریم‌ها را افزایش داده‌اند یا با تعامل دیپلماتیک برای تقویت چشم‌اندازهای الکتورال حزب خود خودداری کرده‌اند. مثلاً سال ۱۹۶۰، دولت آیزنهاور با تشویق ریچارد نیکسون اولین دسته از تحریم‌های تجاری را بر کوبا وضع کرد. سال ۲۰۰۴، جورج بوش محدودیت‌هایی را بر سفر و حواله‌های بانکی برای خانواده‌ها وضع کرد تا انتقادهای تندروهای کوبایی-آمریکایی را خنثی کند.

در کارزارهایی که بین سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ برگزار شدند، کوبا نیروی نیابتی شوروی به حساب می‌آمد و سیاست سختگیرانه نسبت به کوبا عموماً به عنوان نشانی از سیاست خارجی قوی دیده می‌شد. هیچ سیاستمدار ملی نمی‌خواست بر چسب آسانگیر بودن را در قبال کوبا داشته باشد. فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و پایان جنگ سرد مصادف شد با ظهور کوبایی-آمریکایی‌ها به عنوان بلوک قابل توجهی از رای‌دهندگان که شیوه رویارویی نامزدها با آنها را تغییر داد. نامزدهای ریاست جمهوری از دهه ۹۰ به بعد به جای تمرکز بر کوبا به عنوان مسئله امنیت ملی به دنبال جلب نظر کوبایی-آمریکایی‌ها در مسائلی مانند دموکراسی و حقوق بشر بوده‌اند.

پیش از سال ۱۹۹۲، دموکرات‌ها فلوریدا را کاملاً جمهوری خواه می‌دیدند اما بیل کلینتون تلاش کرد با اعمال سیاست‌های تندتر نسبت به جورج بوش نظر کوبایی-آمریکایی‌ها را جلب کند. با اینکه کلینتون در سال ۱۹۹۲ نتوانست در کوبا رای بیاورد اما سال ۱۹۹۶ موفق شد و فلوریدا را به میدان نبرد تبدیل کرد.

شکست ناچیز آل‌گور در سال ۲۰۰۰ پس از آنکه وزارت دادگستری کلینتون، بیان گونزالس را به پدرش در کوبا بازگرداند، دموکرات‌ها را متقاعد کرد که کوبا سومین موضوع مهم سیاست‌های فلوریداست.

سال ۲۰۰۸ اوباما این روند را با جلب کوبایی-آمریکایی‌های میانه‌رو از طریق اعمال سیاست تعامل تغییر داد. سال ۲۰۱۲ رای نیمی از کوبایی-آمریکایی‌ها را به‌دست آورد و پیش‌نیاز تصمیم دموکراتیک برای عادی‌سازی روابط با هاوانا در سال ۲۰۱۴ را به‌تصویب رساند. سپس ترامپ، برای جلب کوبایی-آمریکایی‌های محافظه‌کار، هرآنچه اوباما رفته بود، پنبه کرد. چرخش به راست کوبایی-آمریکایی در واکنش به رهبری ترامپ و موج جدیدی از مهاجران ناراضی، سیاست‌های جنوب فلوریدا را تغییر داد و برای بار دیگر ترس از فلوریدا را به جان دموکرات‌ها انداخت.

بایدن با یک سیاست هیبرید عجیب و غریبی واکنش نشان داد و برخی از تحریم‌های ترامپ را لغو و بیشتر نشان را نگه داشت؛ مصالحه‌ای غیرممکن بین سیاست‌های همزیستی اوباما و سیاست تغییر رژیم ترامپ. آمریکا و کوبا روابط فرهنگی عمیقی دارند که با افزایش دیاسپورا کوبایی-آمریکایی گسترده‌تر شده است. سال ۲۰۲۴، اعمال سیاست‌هایی در قبال کوبا که به نفع منافع ملی آمریکا باشد تا منافع کوتاه‌مدت کوبایی-آمریکایی‌های ساکن میامی، به نظر راه دور و درازی است اما در دو سال اول ریاست جمهوری اوباما، آمریکا اولین گام‌های این مسیر را برداشت. پیشرفت‌هایی که در ۲۴ ماه اول ایجاد شد، قابل توجه بودند. به گفته بن رودز، رهبر تیم مذاکره‌کنندگان آمریکایی آنچه پس از سال‌ها دشمنی توانست به موفقیت‌های اوباما منجر شود، رهبری و اراده سیاسی بود.

جهان
دربهت و حیرتگزارش تصویری بازمی‌اندگان
حمله وحشیانه اسرائیل به رفحتصویر
خنگ

عکس: Gettyimages

عکس: Gettyimages

عکس: Reuters

عکس: Reuters

عکس: AP